

Artur Blasco i Giné (Barcelona, 1933) és un músic, investigador i divulgador del folklore català. Llicenciat en Biologia i aventurer de molt jove, va sentir per primera vegada a Groenlàndia l'instrument musical que li va canviar la vida: l'acordió diatònic. Als anys seixanta la feina el portà a viure a l'Alt Urgell, llavors va iniciar la seva tasca com a recopilador del cançoner de transmissió oral a les comarques pirinenques.

El seu treball de recerca es caracteritza per la recuperació del folklore català en la seva línia més ètnica. Totes les músiques i cançons recopilades des de l'any 1967, quan va començar la recerca, s'editen a la col·lecció **A peu pels camins del Cançoner**. Aquesta col·lecció la publica la Fundació Artur Blasco per a la Recerca i Divulgació de la Cultura Popular i Tradicional del Pirineu i el primer volum va veure la llum el 1999. Existeix també el fons fons videogràfic de 80 enregistraments realitzats per Artur Blasco durant el procés de treball de camp d'A peu pels camins del cançoner', amb cançons interpretades, explicades i contextualitzades per cantants informants de: l'Alta Ribagorça, Val d'Aran, Ribagorça Oriental, Pallars Jussà, Pallars Sobirà, La Noguera, Solsonès, Alt Urgell, Cerdanya, Berguedà, Ripollès i La Garrotxa. Aquest fons és un element imprescindible per al coneixement i recuperació del patrimoni sonor de les comarques pirinenques.

Paral·lelament a la recerca de músiques i cançons de tradició oral, l'Artur va impulsar la recuperació de l'acordió diatònic amb la **Trobada d'Acordionistes del Pirineu**, que es celebra a Arsèguel des del 1976. Aquest festival és el més antic del país en el seu gènere i convoca intèrprets de Catalunya i d'arreu d'Europa i també d'altres llocs del món. La Trobada d'Acordionistes del Pirineu rebé el 2004 el Premi Nacional de cultura popular de la Generalitat en reconeixement a aquesta trajectòria. La trobada d'Arsèguel també ha apostat pel treball de recerca i per la recuperació del folklore, sobretot si té vinculació amb l'acordió. Des del 1996 el Centre Artesà Tradicionàrius participa en la trobada organitzant els Tallers d'Arsèguel. Escola Folk del Pirineu. L'any 2011 la trobada també se

celebrà a la Seu d'Urgell, i des de llavors s'hi han afegit diverses localitats de l'Alt Urgell i la Cerdanya.

A més, el folklorista treballà en la recuperació del **rebequet**, un antic cordòfon que es tocava als Pirineus.

A la dècada dels vuitanta, Artur Blasco edità els elapés *Canten els vells del Pirineu* (1982), *Trobada amb els acordionistes del Pirineu* (1987) i *Rosa vermella, rosa galant* (1989).

El 1991 fundà el grup de música tradicional **El pont d'Arcalís**, amb l'objectiu de divulgar la música i la cançó tradicional del Pirineu. Els seus dos primers discs 'Balls i cançons del Pirineu' i 'Pirineus' van ésser guardonats amb el premi al millor disc de l'any de música folk dels premis Enderrock. 'Pirineus' va obtenir també la menció al Disc Folk del Premi Disc Català de l'any 1999, de Música sense fronteres, de Ràdio 4.

Artur Blasco ha escrit també diversos articles relacionats amb la música i la cultura popular i tradicional, especialment a la revista *Caramella*.

El 1994 rebé el Premi Nacional de Dinamització en l'Àmbit de la Música Popular Catalana i el Premi Nacional de Música a la Trajectòria en el Camp de la Cultura Popular. El 2001 és guardonat amb la Creu de Sant Jordi i el 2004 amb el Premi Nacional de la Cultura Popular, ambdós guardons concedits per la Generalitat de Catalunya.

En paraules de l'Artur:

"Cada cantant és un historiador, un historiador potser d'una part molt petita de la història, però molt interessant, perquè està transmetent tot allò que els llibres no ens han donat a conèixer."